

Bevarandeplan för Natura 2000-området *SE0540179 Falköping Krokstorp*

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EU:s fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EU:s fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, t.ex. skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontakter Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t.ex. skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29 §§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget "Skyddad natur". Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på "kartverktyget skyddad natur". I kartverktyget söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information.

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Maria Johansson

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0540179 Falköping Krokstorp

Kommun: Falköping

Områdets totala areal: 0,91 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2017-12-14

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2017-12-20

Markägarförhållanden:

Privat

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 1998-12-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut
M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6410 - Fuktängar

7230 - Rikkärr

1013 - Kalkkärrsgrynsnäcka, *Vertigo geyeri*

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Prioriterade bevarandevärden: I Natura 2000-området Falköping Krokstorp är ett hävdpräglad rikkärr med angränsande kalkfuktängar särskilt angelägna att bevara.

Motivering: Natura 2000-området hyser höga botaniska värden. Området har pekats ut i länets våtmarksinventering.

Prioriterade åtgärder: Kontinuerlig hävd av rikkärr och kalkfuktängar. Området bör omfattas av åtagandeplan för betesmarker och slåtterängar med särskild skötsel eller av ett skötselavtal.

Beskrivning av området

Nordost om gården Krokstorp ligger Natura 2000-området som består av ett rikkärr och en kalkfuktäng omgivet av igenväxande fuktäng och rikkärr planterade med gran. Kärrrets centrala delar utgörs av ett fastmattekärr, kanterna av kalkfuktäng. I norra delen är vegetationen mer trivial, medan den södra delen av kärret är våtare. I kärret förekommer kärlväxtarter som vaxnycklar, ängsnycklar, tagelsäv, näbbstarr, majviva, tätört, kärrsällting, vildlin och slätterblomma. Gyllenmossa och späd skorpionmossa som är typiska rikkärrsarter finns också. I de omgärdande kalkfuktängarna växer darrgräs och klasefibbla. Runt kärret finns gott om sly och mindre träd, bland annat den sällsynta arten blekvide. Änggentiana växte förr i kalkfuktängen, men har nu försvunnit. Arten finns dock kvar i ett stort bestånd i en dikeskant vid riksväg 46 strax norr om området. Den bör ha möjlighet att återkolonisera Natura 2000-området när hävden har förbättrats.

PLANERAD UTÖKNING AV NATURA 2000-OMRÅDET:

Ett förslag att utöka området har skickats till regeringen år 2015 och väntar år 2017 fortfarande på beslut. Den planerade utökningen är 0,3 ha stort rikkärr och ligger i anslutning till området, i en ledningsgata. Rikkärret restaurerades år 2014 av länsstyrelsen. År 2015 och år 2017 utfördes röjning av sly och sen slätter samt bortförsel av höet. Vid en inventering som utfördes år 2015 och år 2016 noterades gräsull, hårstarr, majviva, näbbstarr, slätterblomma, klasefibbla, tvåblad, vildlin, ängsnycklar, ängsstarr, darrgräs, ormrot, rosettjungfrulin, smörbollor, svinrot, ängsbräsma, ängsvädd och kärrsälting. Det har även funnits honungsblomster i rikkärret men de påträffades inte år 2016, så det är osäkert om de finns kvar. År 2000 återfanns 16 plantor och år 2010 återfanns endast 1 planta av honungsblomster. Det finns också tidigare noteringar om brudsporre.

Vad kan påverka negativt

I dagens förändrade jordbrukslandskap med en alltmer effektiv och intensiv markanvändning återstår endast ett fåtal hävdade gräsmarker och arterna knutna till dessa för en tynande tillvaro. Här listas några av de övergripande faktorer som kan påverka naturtyperna och arterna inom Natura 2000-området negativt. De faktorer som är gemensamma för flera naturtyper har tagits upp under denna rubrik.

Detta gäller för alla naturtyper:

- Markexploatering och annan förändring av markanvändningen i eller i angränsande områden kan påverka områdets naturvärden negativt. Exempel på detta är uppförande av väg eller byggnad, grävning, upplag och deponier (t.ex. jord, halmbalar hyggesrester som inte är av tillfällig art), dikning, schaktning, skogsplantering och täktverksamhet.
- Förändringar i hydrologin kan påverka alla naturtyper negativt men naturtyperna i området präglas av hög fuktighetsgrad och är särskilt känsliga. Exempel på förändringar är åtgärder som har en markavvattnande effekt och leder till en uttorkning av marken, till exempel djupa körskador. Välbevarad grundvattenstatus är en viktig förutsättning för att naturtyperna ska ha fortsatt höga bevarandevärden.
- Utebliven eller otillräcklig hävd genom exempelvis minskad eller upphörd betesdrift som på sikt leder till igenväxning och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Utebliven röjning av igenväxningsvegetation leder på sikt till igenväxning av buskar och trädskikt vilket missgynnar ljusberoende växter och kryptogamer.
- Tillförsel av kväve (förutom gödsling av betande djur) kan leda till negativa förändringar i vegetationsstrukturen. Kväveberikning av marken sker genom exempelvis gödsling och stödutfodring. Även indirekt näringstillförsel till marken som t.ex. spridning av gödsel och bekämpningsmedel från omkringliggande jordbruks- eller skogsmarker eller sambete med gödsblad vall kan påverka artsammansättningen negativt.
- Slitage och trampskador som skulle t.ex. kan uppstå vid bete med tunga djurslag eller om

djuren går på betesmarken vintertid då grässvålen är extra känslig. Tramp från för tunga djur eller bete vid fel tidpunkt kan leda till skador på fåltskiktet och försumpning.

- Introduktion av för naturtypen främmande arter, t.ex. insådd av vallväxter i naturbetesmark eller icke-inhemska arter, som kan leda till negativa förändringar av strukturen och artsammansättningen i området.
- Eventuell avmaskning av betesdjuren med avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan och bör därför endast användas vid behov.
- På lång sikt kan fragmentering, det vill säga isolering av olika delområden, och alltför små populationer vara ett hot och leda till lokalt utdöende av vissa arter.
- Luftföroreningar och kvävenedfall kan påverka många arter negativt, i synnerhet lavar och mossor.

Bevarandeåtgärder

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken). Om en verksamhet/åtgärd påverkar ett Natura 2000-område så kan denna vara tillståndspliktig även om den utförs utanför Natura 2000-området.

Skötsel:

Ett långsiktigt skötselavtal, naturvårdsavtal eller en åtagandeplan för betesmarker och slätterängar med särskild skötsel bör finnas för hela området.

Generellt för de områden som är beroende av hävd gäller:

- Områdena bör hävdas genom bete och med kompletterande slätter. Betet får inte vara för intensivt eller ske vid en sådan tidpunkt på säsongen att marktäcket skadas, det vill säga att det uppstår stora bara vegetationsfria fläckar. Hävden bör vara av sådan omfattning att igenväxningsvegetation inte sprider sig i området samt att ingen skadlig ansamling av förna sker.
- Avslagen vegetation bör ligga kvar och torka under några dagar. På så sätt möjliggörs fröspridningen av orkidéer och andra värdefulla kärlväxter. Därefter ska höet fraktas bort.
- Rójning av sly och annan igenväxningsvegetation bör genomföras vid behov.

För att den rika floran och de sällsynta rikkärrssnäckorna ska kunna kvarleva måste området även i fortsättningen ha karaktären av öppet extremrikkärr. Det behövs årlig slätter och bortförsel av höet under några år och därefter slätter med bortförsel av höet och/eller bete varje till varannat år. Kärret och ängen ska hållas öppna och buskar och småträd bör successivt röjas undan för att förhindra igenväxning. Några videbuskar bör få vara kvar då de utgör refugier för de sällsynta snäckorna i kärret och dessutom producerar för dem gynnsam förna. Igenväxningsvegetation, såsom älggräs, bör hållas efter med bete alternativt kompletterande slätter. I den föreslagna utvidgningen av området behövs rójning av sly, årlig hävd med sen slätter med bortförsel av höet eller beteshävd. Skräpväxter som älggräs bör slås tidigt på säsongen. För att underlätta framtida skötsel borde området eventuellt stubbfräsas.

Skydd:

Området är skyddat som biotopsskydd. Den föreslagna utökningen saknar skydd.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs

sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6410 - Fuktängar

Areal: 0,3 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Fuktängarna i Natura 2000-området utgörs av mindre partier av friska till fuktiga marker som ansluter till rikkärret och till bäcken. De friska och fuktiga partierna har delvis en trivial flora med maskrosor och hundkäx, men här växer flera för naturtypen typiska arterna. Några exempel på dessa är; darrgräs, gökblomster, slankstarr, ängsskallra, ängsnycklar, kärrsällting och smörbollor.

Det finns två undertyper av fuktängar, och ängarna i området tillhör den typ som finns på kalkrik mark och som kallas kalkfuktäng. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0-30 %. Hävdgynnade arter skall finnas. Fuktängar är en vanlig naturtyp i Sverige men i och med ett mer rationellt jord- och skogsbruk under 1900-talet har naturtypen minskat kraftigt och fragmenterats. De kan vara mycket örtrika och hysa ovanliga växter. Örtrikedomen gör dem viktiga för många insekter, inte minst fjärilar och bin. De har också mycket stor betydelse för fågellivet. Typiska arter för fuktängar är darrgräs, hirsstarr, stjärnstarr, ängsnycklar, stagg, ängsskallra m.fl.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävdarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändrad hydrologi som tex förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen av Fuktängar (6410) ska vara minst 0,33 hektar. Regelbunden hävd genom bete eller slåtter ska påverka området. Ingen skadlig ansamling av förna (t.ex. fjolårgräs) ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Hydrologin ska vara naturlig och markfuktigheten tillräcklig. Det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår eller andra avvattande anläggningar som medför negativ påverkan. Näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Krontäckningen av träd och buskar ska vara liten. Varken vedartad eller örtartad igenväxningsvegetation, såsom älggräs ska förekomma mer än i begränsad utsträckning. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Enstaka värdefulla buskar och träd, t.ex. bärande och blommande buskar samt brynbildande buskar ska förekomma. Artsammansättningen i fält- och bottenskiktet ska vara naturlig/karaktäristisk för naturtypen. Typiska kärlväxter såsom t.ex. darrgräs, ängsnycklar och gökblomster ska förekomma rikligt. De typiska och karaktäristiska arterna samt andra naturligt förekommande arter ska föryngra sig.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för fuktängar, 6410, är ogynnsamt i området år 2017. Bättre beteshävd behövs.

7230 - Rikkärr

Areal: 0,3 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I det nuvarande området finns ett litet delvis starkt källpåverkat öppet extremrikkärr i flack nordväst-luta ner mot bäck. Upptill finns en bård av videbuskar och småbjörkar. Botten täcks av brunmossor, b.la. de typiska arterna gyllenmossa och späd skorpionmossa. I fältskiktet växer orkidéer som ängsnycklar och andra typiska arter som exempelvis slätterblomma, majviva, loppstarr, näbbstarr och gräsull.

Den föreslagna utökningen skulle ge ytterligare 0,3 ha rikkärr. Kärrret har hållits någorlunda öppet genom de röjningar som görs för att säkra ledningsgatan. Under 2014 har dock ett restaureringsarbete utförts för att få bort ytterligare igenväxningsvegetation. År 2015 och år 2017

utfördes röjning av sly och sen slätter samt bortförel av höet. De typiska arterna gräsull, hårstarr, majviva, näbbstarr, slätterblomma, ängsnycklar och ängstarr är funna.

Naturtypen beskrivs generellt som artrika öppna eller skogsklädda myrar med hög mineralhalt och ett högt pH, mellan 6-8. Rikkärr har en mycket speciell flora och fauna och hyser många specialiserade arter, vara flertalet hotade. Många rikkärr är rika på orkidéer, men även andra kärlväxter som trivs i kalkhaltiga marker. Bottenskiktet byggs upp av brunmossor eller i vissa fall vitmossor. Många rikkärr i södra Sverige har hävdats genom ängsbruk och betesdrift, vilket har påverkat vegetationens sammansättning. Naturlig hydrologi och hydrokemi är viktigt för naturtypen, mindre äldre ingrepp som orsakat lokal störning av myren kan ibland förekomma. De rikkärr som idag inte betas växer därför igen till sumpskog.

Naturtypen är känslig för igenväxning, förändrad hydrologi som t.ex förändringar i anslutande grundvattenförekomster och förändrad hydrokemi, ökad näringstillförel och störning av myrens torvbildning samt fragmentering och minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen Rikkärr (7230) ska vara minst 0,3 hektar. Regelbunden hävd med slätter eller bete ska påverka området. Trampskador ska inte förekomma. Ingen skadlig ansamling av förna (t.ex. fjolårsgräs) eller igenväxningsvegetation ska finnas vid vegetationsperiodens slut.

Bottenskiktet ska ha allmän till riklig förekomst av brunmossor men inslag av vitmossor kan förekomma. Näringsstatusen ska vara naturlig. Hydrokemin ska vara utan mänsklig påverkan och ej gödningspåverkad. Kärrret ska vara naturligt näringsfattigt, tydligt påverkat av kalk och baskatjoner. Det ska finnas en ständig tillgång på baskatjon-rikt vatten. Kärrrens hydrologi ska vara ostörd och det ska inte finnas några avvattnande eller tillrinnande diken eller körspår som medför negativ påverkan. Grundvattenytan ska variera naturligt och vara hög under större delen av året. Det ska finnas ett ständigt tillflöde framspringande grundvatten (källpåverkan) under hela året. Kärrret ska vara öppet (krontäckning < 30%), enstaka träd och buskar kan förekomma. Täta bestånd av älggräs och/eller vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma mer än i begränsad utsträckning. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Vegetationen ska vara karaktäristisk för rikkärr med en artrik flora och fauna med allmän till riklig förekomst av typiska och specialiserade arter. Exempel på typiska arter av mossor är fetbålmossa, späd skorpionmossa, korvskorpionmossa, kalkkållmossa, och källtuffmossa. Exempel på typiska kärlväxtarter är ängstarr, näbbstarr, ängsnycklar, kärrkniprot, flugblomster, gräsull, majviva, snip och axag. Typiska arter ska föryngra sig och inte minska.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är troligen gynnsamt år 2017 för både rikkärret t i det befintliga Natura 2000-området och den förslagna utökningen. Röjning av Älggräs behövs dock i det befintliga området.

1013 - Kalkkärrsgrynsnäcka, *Vertigo geyeri*

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

År 2007 genomfördes en inventering av snäckor i rikkärr inom länets arbete med åtgärdsprogram för bevarande av rikkärr. Ett flertal för rikkärr intressanta snäckor hittades då i området, däribland den skyddsvärda arten kalkkärrsgrynsnäcka. Arten bedöms generellt vara mycket stationär då den är starkt spridningsbegränsad. Så länge lämplig livsmiljö finns i området brukar arten finnas kvar i området. Länsstyrelsen kommer därför att föreslå att arten läggs till för området vid nästa tillfälle länen ges möjlighet att uppdatera sina Natura 2000-områden.

Kalkkärrsgrynsnäckan är en mycket liten snäcka, cirka 1-2 mm stor, och den lever i öppna rikkärr. Den viktigaste miljön för arten är extremrikkärr. Arten förekommer även i kalkfuktängar och sällsynt i rikare stråk i mosselaggar och i gles sumpskog. Ofta hittar man arten i svagt sluttande områden med rörligt grundvatten. Förekomsterna är ofta koncentrerade till små partier av lämplig kärnya. Arten är fuktighetskrävande och hittas främst i mossrika och ständigt fuktiga partier, gärna där det finns tuvor av axag eller lågväxta starrarter som exempelvis näbbstarr. Närvaron av alm, lönn, ask, lind och sälj gynnar arten då de anrikar kalcium som är lättillgängligt för de kalkberoende snäckorna.

Kalkkärrsgrynsnäckan är starkt spridningsbegränsad och avståndet för normal spridning uppskattas till några få meter. Långdistansspridning sker förmodligen främst via större däggdjur (t.ex. rådjur) och fåglar. *Vertigo*-arterna är p.g.a. begränsade spridningsförmåga sannolikt goda indikatorer på lång kontinuitet av halvöppna förhållanden med stabilt mikroklimat. Kalkkärrsgrynsnäckan förekommer i isolerade förekomster i trakter med kalkhaltig mark i så väl Sverige som i Europa. I Sverige är arten sällsynt och påträffas i spridda, ofta isolerade förekomster från Skåne till Torne Lappmark.

Arten är känslig för förändrad hydrologi, såsom olika dikningsingrepp, försurning, ändrade näringsförhållanden som t.ex. eutrofiering från jordbruket eller via avföring från täta besättningar av betesdjur, samt kraftig igenväxning av öppna kärr.

Bevarandemål

Kalkkärrsgrynsnäckan ska förekomma i området. Arealen lämplig livsmiljö, öppna rikkärr, ska vara minst 0,3 ha. För beskrivning av lämplig livsmiljö se bevarandemål för rikkärr (7230).

Bevarandetillstånd

Kalkkärrsgrynsnäckan påträffades i extremrikkärret vid Länsstyrelsens inventering av snäckor 2007. Arten är klassificerad som nära hotad (NT) på rödlistan och dess livsmiljö, extremrikkärr, har i historisk tid säkerligen minskat kraftigt p.g.a. utdikning, dränering mm i ett stort antal av artens lokaler, framförallt i kalkrika slättbygder, såsom Falbygden. Under senare år har rikkärr uppmärksammas i naturvårdsarbetet och inom vissa områden har den negativa trenden bromsats in även om igenväxning, dikning och störning av rikkärr fortfarande pågår generellt i landet. Att få ett faktiskt mått på antalet kalkkärrsgrynsnäckor i ett område bedöms vara omöjligt då snäckorna är mycket små och svåra att hitta. Riktad inventering till lämpliga miljöer i kombination med bedömning av arealen lämplig livsmiljö i området bör därför ligga till grund för bedömningen av artens bevarandetillstånd. Utifrån de riktlinjerna bedöms bevarandetillståndet vara gynnsamt.

Dokumentation

Artportalen. ArtDatabanken SLU. www.artportalen.se. Uttag 2017-01.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. 1991: Våtmarker i Skaraborgs län. Del 1. Medd. 2/91.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. 1994: Ängs- och hagmarker i Falköpings kommun. 1994:19.

Jordbruksverket. 2002-2004. Inventering av värdefulla Ängs- & Betesmarker. GIS-skikt samt databas med inventeringsresultat.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län, 2004. Restaureringsplan, Krokstorp.

Falköpings kommun. 2008, Naturvårdsprogram. Objekt del 2.

Naturvårdsverket. Art- och naturtypsvisa vägledning. www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Natura-2000/. 2017-01.

Bilagor

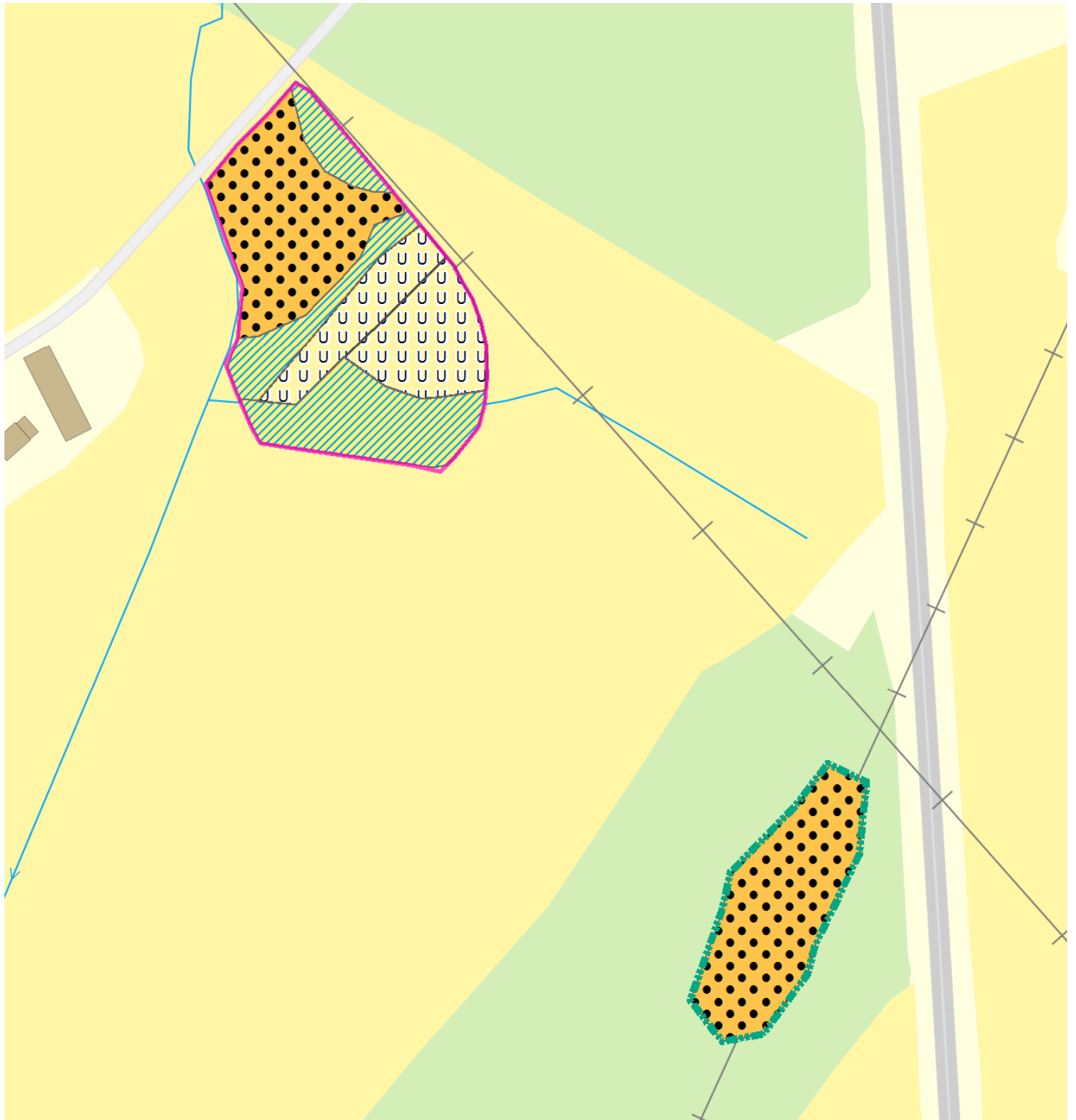
Bilaga 1. Karta med områdets avgränsning

Bilaga 2. Naturtypskarta med föreslagen utökning av området

0 125 250 500 Meters

Map scale 1:10 000. Original printed 2011-02-09. Copyright Lantmäteriet 2009, dnr 106-2004/188-O.

Natura 2000-naturtypskarta, Falköping Krokstorp SE0540179 Falköpings kommun

Utvecklingsmarken håller inte naturtypsklass i nuläget (år 2017),
men kan komma att göra det på sikt.
Den är viktig för att upprätthålla gynnsamt bevarandetilstånd.

 Natura 2000
Habitatdirektivet
 Planerad utökning
 6410 - Fuktängar

 7230 - Rikkärr
 Utvecklingsmark, icke
Natura-naturtyp

Skala (i A4): 1:2 000

© Länsstyrelsen i Västra Götalands län
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

0 50 100 150 Meter

